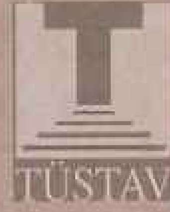
NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

11 OCAK 1950

NUHUN Gemisi

SENE: 1 SAYI: 11

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasî Mizah Dergisi

OLAYLAR TRUMAN'I YALANLIYOR

1919 - 1950

Ecnebi bir devlet himaye ve sahabetini kabul etmek insanlık evsafından mahrumiyeti, aciz ve meskeneti itiraftan başka bir şey değildir.
ATATÜRK

1950 yılının başında memleketin umumi görünüşü şudur:

Halk yığınları perişan. İşsizlik bugüne kadar görülmedik bir âfet halini almış. İş arayan kafileler şurada, burada konaklıyor. Her yanda açlık, sefalet, hastalık. Millet Meclisinde: «Bizim bölgede halk ağaç kabuğu yiyor!» diyen bir milletvekiline; «bizimkinde onu da bulamıyor!» cevabı veriliyor. Belli başlı sanayi kollarımız, küçük sanatlarımız ölüyor. Memleketin bütün maddi kaynakları kurumuş gibidir. Rakamlar iflâs ettiğimizi gösteriyor: Bütçemiz açık; tediye muvazenemiz açık; altınımız, dövizimiz kalmamış; borcumuz milyarları aşmış...

Memleketin kaderi avuçtan akan kum gibi; elimizden çıkmış. Başkentimiz Ankarada, iki Amerikan heyeti var. Biri memleket savunmasına bakıyor: başında Amerikalı general Mc Bride, öteki bütçemizden yol işlerimize kadar her işimizi denetliyor: başında Amerikalı mister Door. Politikamızın rotası Vaşingtondan çiziliyor ki, üç ayda bir başkan Truman, Amerikanın her hangi bir sömürgesinden bahsedercesine lâübali bir edâ ile, bizim işlerimiz hakkında açıklamalar yapıyor.

Halk'a bağlarını koparan bir çok aydınlarımız, bütün sahte aydınlar gibi, bir fasit daire içindeler. Kendi dünyalarında, mânasız kavgaları ile meşguller.

Politikacılarımız? Onlar da sahte aydınlarımızın bir kolu zaten. Memleketle, halkla tek ilgileri, halkın, memleketin lâfını etmekten ibaret. Bütün ümitleri Amerikada: İktidarpartisi, Amerikalılara dayanarak iktidarda kalacağına; Muhalefet de Amerikalıları gücendirmezse iktidara geçebileceğine inanmış. Ve arada büyük büyük lâflar: Demokrasi, Hürriyet, İnsan hakları falân filân. Fakat, halktan yana olan aydınları, halk çocuklarını «vatan haini!» diye ezmekte, muvafığı muhalifi müttefik...

Mütareke yıllarını sanki yeniden yaşıyoruz: Aynı bozguncu ruh; aynı teslimiyet. Aydınlar, politikacılar halka inanmıyorlar; memlekete inanmıyorlar; bağımsız yaşayabileceğimize inanmıyorlar. Evet, otuz yıl önceki manzara karşısındayız tekrar bugün. Şu farkla ki; o zaman varlığımıza kastedenlerin düşmanımız olduğu aşikârdı. Bugünkiler ise dost maskesine bürünmüşler.

Hattâ şahıslar bile aynı. Mütareke yıllarının bozguncu Amerikan mandacıları işte yine sahnede: İşte Rauf bey, işte doktor Adnan bey, işte Ahmed Emin yalman, işte Halide Edip hanım. Yeni ortaklar bulmuşlar kendilerine.

Ama bir yandan «Atatürk ideallerinin mirasçısıyız» diye haykı-

(Devamı 4 de)

İşte Endonezya ve Çin, İtalya'da de gasperi nin hezimeti ve Yunanistan'daki buhran...

Trumanın 4 ocakta verdiği parlak nutukta Amerikan dış siyasetini göklere çıkarmasına ve «büyük terakkiler kaydettik» demesine rağmen geçen hafta Amerikan dış siyaseti için hiç de başarılı geçmedi. Sayalım:

1 — Endonezya

Truman: «Endonezya meselesini kansız hallettik!» dediği halde durum hiç de öyle değildir: Halk kendi istiklâl ve hürriyet savaşını gösteriş bir istiklâle satan, yabancı sermayesinin hâkimiyetini tanıyan Sokarno'ya karşı isyan etmiştir. İngiliz, Amerikan ve Hollanda müstemlekecilerinin koltuğuna sığınmış bir hükûmeti istemiyor. Çeteçilerin miktarı her gün artıyor.

2 — Çin işi

Amerikanın bütün ayak diremesine rağmen devletler birer birer yeni Çini tanımağa başladılar. Hele İngilterenin tanıması Amerikayı çileden çıkardı. Diğer devletlerin de İngiltereyi takip edeceği muhakkak.

Bu da ikinci başarı!

3 — De Gasperi yolcu

İtalyada hayat pahalılığının artık tahammül edilmez bir hale gelmesi ve köylülelerin hükûmetin vaadlerine aldanmıyarak işledikleri toprakları büyük arazi sahiplerinin elinden bizzat almaları İtalyan başbakanı De Gasberinin mevkiini sarstı. Artık onu Amerikanın desteği bile tutamıyor. De Gasberinin düşmesi ve İtalyada bir kabine buhranının başlaması artık bir gün meselesi...

Bu Amerikan dış siyasetinin üçüncü başarısı...

4 — Yunanistanda yeni buhran

«Muzaffer» Yunan devlet adamları birbirlerini yiyorlar. Meşhur çeteciler «fatihi» Papagos, başbakan Diometes istifa ettiler. Seçimler pek şenlikli olacak.

Hani Amerika da bir memlekete sulh ve sükûn getirdi mi getiriyor yani!

Etti dördüncü başarı!

Anlaşılıyor ki Trumanın nutkuna rağmen Amerikan dış siyaseti yürümüyor (Dış siyasetlerini Amerika'nın kuyruğuna bağlıyanların kulakları çınlasın!)

Akif'in ölüm yıldönümü nasıl kutlandı?

Büyük şairin ölüm yıldönümünü kutlamak üzere bir kısım yüksek tahsil gençliği arasından temin edilen kırk hafız ile Eminönü Halkevi camiinde devir hatimi indirilmiştir. Hafızlar camide gürül gürül tilâveti kur'an eylerlerken abdest alıp namaz kılmasını bilmeyen bir takım gençler camiin avlusunda toplanmışlar ve büyük şairin ruhuna tekbir getirmeğe başlamışlardır. Bazı talebeler de dövünmekte idiler. Bir takımları da şaşı-

(Devamı 4 de)

Sadık Aldoğan'a gelen tehdit mektubu

Münir Nurettin, Belediye reisi ve N. Ataç da tehdit mektubu aldılar

Mâlum olduğu üzre son zamanlarda, curnalcılık gibi kibar sosyete oyunlarından başka, âdeta briç oyununu gölgede bırakan bir oyun daha türedi: Tehdit mektubu oyunu. Kibar baylar ve bayanlar, iş adamlarımız, aydınlarımız, parti adamlarımız vs. kibar olduğu kadar kültürün ve edebiyatın yayılmasına da hizmet eden bu oyuna -tâbir caizse- dört elle sarılmışlardır. Bu mektuplardan bir kaç tanesini okuyucularımıza sunmakla bahtiyarız.

Birinci Mektup:

Sayın General Aldoğana,

General,

Seni canı gönülden seven biri sıfatile beyaz saçların üzerinde dolaşan yarasa gölgelerini bertaraf etmek listiyorum. Evet general, «nana...» demek kolayda, bizden kurtulmak zor... Çetemiz namına, bu son bir ihtardır, sen bilirsin... Ya 5000 liranı Ankara C. H. P. Parti binasının önünde bir zarf içinde bırakırsın, yahutta seni ve mâsuniyetini naaa... demeğe kalmadan yok ederiz. Elimizdesin, alâkadar makamları boşuna rahatsız etme, seni adım adım takibediyoruz zaten...

Hayranın
Kara Maske.

İkinci mektup:

Muhterem Ataç,

Demek memleketi uçurum girdaplarına sürükleyen meş'um dilinden vaz geçmiyorsun habis... Kuru mantık bataklığında pusu kurmuş, o aziz «ruh» kelimesine «tin» demekle mukaddesatımıza ve cedlerinize s..ikastler tertib ediyor, dolayısile ve her bakımdan yabancılığa sed çekiyor, Kominformanın emirlerini yerine getiriyorsun. Titre Ataç, eğer 24 saat zarfında stilo'nu kırmaz, parçalarını Özen kahvesinin önüne bırakmaz, aklı selime rücû eylemezsen heyhat!... Bir felâkete uğrayacaksın...

Dostun
Meçhul Bende

Üçüncü Mektup:

Münir Nurettin efendi,

O yavan, o ağdalı, o çirkef sesini duymaktan bıktım, sesini kes artık, insanı bıktırıyorsun, karım sesini duya duya bir çocuk düşürdü... Bu hazin akıbeti biraz olsun tazmin etmek üzere, Himayei - Etfal binasının önüne, bir kutu içinde cuma gecesi 11 de de paket içinde 2000 lira at ve

(Devamı 4 de)

Yangınları Kim çıkartıyor

Son günlerde şehrimizde dolaşan şayialara göre memleketteki yangınlar, Amerikan ajanları çıkarmaktadırlar. Fabrikaları yakanlar onlardır; çünkü milli sanayii öldürerek memleketi açık pazar haline getirmek istiyorlar. Haliçteki silâh fabrikasının havaya uçurulması, feshane yangını, buna güzel bir misaldir.

AVRUPA KONSEYİNDE ÖLÜM DANSI...

Bir Fransız patronu Marşal plânına çatıyor

Bugün bizim kendi endüstrimiz bu yüzden hiçbir sipariş almıyor. Bu yüzden fabrikalarımız çalışma saatlarını azaltıyor ve işçilerine yol veriyor

Fransadaki Solwartz-Harment fabrikaları müdürü ve Fransa Makina Endüstrisi sendikası umumi delegesi B. Jean Constan, Marşal plânı idarecisi B. Hoffman'a gönderdiği bir açık mektupta: «Bugün size açık bir mektup göndermiş olmamın sebebi, bizim hiç bir rolümüz olmayışındandır. Plânınızın tatbikatında bizim hiç bir pratik hissemiz yoktur. Bundan başka bu plânın hazırlanmasına da aslâ iştirâk ettirilmiş değiliz.»

Suya düşen vaadlar

«Hedefiniz Avrupa halkının 1952 de daha yüksek bir hayat seviyesine ulaştırmaktı. Bu nokta üzerinde artık hiç bir hayale kapılmadığımızı sanıyoruz.

Bu noktada başarısızlığınız pek şaşaalı olmuştur.

Pahalıya mal olan bir hediye

«Marşal plânı Amerikan halkı için, ehemmiyetini ödediği vergilerin ağırlığile ölçtüğü bir hediye olmuştur. Ama biz bunun bir hediye oldugunu nasıl anlayabiliriz?»

Yardım'a kıtakse!

«Bir makine satın almaya kalktığımız zaman bir Amerikan makinesi ile, bir İsviçre makinesi için yapılan formalite aynıdır. Hattâ Amerikan makinesi için daha güç. Bunların ikisinin de bedelini ödüyoruz, kaldı ki İsviçreliler bize bir miktar kredi de açıyorlar. Marşal plânı gereğince bize verilmekte olan makinenin parasını peşinen ve mal elimize geçmeden ödemeye mecburuz. Bütün bunların hediye ile bir münasebeti olamaz.

Parsayı kimler topluyor?

«Hediyeyi, biz milletlere değil, hükûmetlerimize veriyorsunuz. Şunu söylemek zorundayım ki, bu ikisi aynı şey değildir.

Marşal plânının tek hayırlı (?) neticesi: Bacaların sönmesi ve işsizlik

«.......... İhtiyacımız olmadığı halde bizi lokomotiflere vagonlara boğdunuz. Bugün bizim kendi endüstrimiz bu yüzden hiç bir sipariş almıyor. Bu yüzden fabrikalarımız çalışma saatlerini azaltıyor ve işçilerine yol veriyor.

Yerli makineler çürürken

Fransız ziraatinin ihtiyacı hakkındaki «kontrolsüz tahminler üzerine bize kitle halinde ziraat makineleri gönderdiniz. Beri tarafta ziraat makinesi yapan fabrikatörlerimiz satılmayan mallarının depolara yığıldığını görüyor.»

Yedi kıta için bir felâket!

Marşal plânını bu şekilde acı acı tenkit eden Fransız patronlar sendikasının umumi delegesi, sözlerini şu ağır ithamla bitiriyor:

«Marşal Plânı bilânçosunun vatandaşlarımızı (yani Amerikan halkını), hayal sükûtuna uğratmış olmasını zahmetsizce anlıyorum. Pöhpöhleyici raporlara ve iyimser tefsirlere rağmen, Avrupadaki vaziyet» ve bilhassa bizim durumumuz hiç te parlak değildir. Şuda çok dikkate değer bir noktadır ki bütün Batı Avrupada parasının kıymetini düşürmeyen memleket, Marşal yardımından faydalanmayan tek memleket İsviçredir.»

Fransız patronunun bu satırlarını okuduktan sonra Marşal plânının memleketimizi cennete çevireceğini durmadan propaganda edenlerin» kulağı çınlasın!» demekten kendimizi alamıyoruz.

Marşal plânının faydaları

Marşal yardımının faydalarını alabildiğine görmeğe başladık. Ticaret Bakanlığından sızan haberlere göre, bazı memleketlerde alacağımız brikmiş, ve bu dövizler otomobil ithalâtına tahsis edilmişmiş.

Oh ne alâ!... Artık hepimiz yaya kalmaktan kurtulduk demek!. Memlekete streptomisin, neomisin gibi şifa sağlıyan ilâçlar sokmağa ne lüzum var!... Ciğerleri zayıf olan mahlûkat yuvarlanır gider, nesil de bu şekilde temizlenmiş olur...

Hele istihsal âletleri!... Bunlar memlekete sokulursa işçi sınıfı kalkınır ve en büyük tehlikenin tehdidi altına gireriz...

Nemize gerek ,alalım otomobili sürelim safayı!...

Amerikan ve Türk kadınları derneği

Amerikan ve Türk kadınları Ankarada kültürel tiplantılar yapmağa karar vermişler. Bu topantıların gayesi, iki memleket kadınlarını, zihniyet ve âdet gibi hususi taraflariyle birbirlerine yaşlaştırmakmış... Zihniyet meselesini anladık, Yâni bundan sonra kadınlarımız Amerikalı kadınlar gibi düşünecekler. Fakat bu bayanların âdetlerini birbirine benzetmek o kadar kolay bir iş olmasa gerek. Bizim bayanların âdetleri onlarınkini tutmaz elbette. Sonra canım, her alanda Amerikalılarla iş birliğini anlıyoruz ama bunu bayanların âdetlerine kadar vardırmak ayıp olur kanaatindeyiz.

İŞÇİ-SİRER KARŞILAŞMASI

SİRER

Ben Sirer'im, mertebeme ermişim
Nice nice Bakanlıklar görmüşüm
Marşal plânından kale kurmuşum
Bir şut attım, ofsayiddı, gol çıktı.

İŞÇİ

Yeni'yi sattık, eskileri yamadık
Sırrımızı kimselere demedik
Dünya nimetinden lokma yemedik
Bize ağu çıktı, ele bal çıktı.

SİRER

İş bu yeni çıktı evvel yoğidi
Truman'dan buldum ben bu öğüdü
Altınıza alın yeşil söğüdü,
Rahvan olun, ikbâl çıktı yol çıktı.

İŞÇİ

Hayat gerek, sıhhat gerek, ev gerek
Kafamıza ışık gerek, kav gerek
İlle kardaş ille bir grev gerek
Sırtta kambur çıktı, başta kel çıktı.

SİRER

Sirer der ki; derdimi kim anlaya
Grev demek sonu bir kızıl derya
Türk evlâdı, Vatan, millet, Sakarya
Kafalar uyandı, gözler pel çıktı.

İŞÇİ

Biz biliriz geri tepen kurşunu (!)
İşçi der ki; Sirer tutar patronu.
Dile ezber etmiş korporasyonu
Çoklarından Düçe çıktı Hayl (!) çıktı.

SİRER

Sirer der ki bir nasihat edeyim.
Sözüm kâr etmezse basıp gideyim
Ben grev'e nasıl destur vereyim.
Türlü türlü Deccal çıktı Sol çıktı.

İŞÇİ

Hey kardaşlar boş lâflardır hepisi
Benim oturduğum ahır sekisi
Eloğlu tutturmuş Marşal türküsü
Kime naylon çıktı; Kime çul çıktı.

ALDI NUH

Nuh baba der teraziyi kurayım
Hanginiz ağırdır tartı vurayım
Ahirim de bir de grev göreyim
Patron tüylü çıktı, işçi zil çıktı.

Meşhurlarımızın yılbaşı hediyeleri

Muhabirimiz Fare yılbaşı dolayısile meşhurlarımıza aşağıdaki kitapların hediye olarak gönderildiğini öğrenmiştir:

Atıf İnan: İşlet kafanı doldur keseni.

Celâl Bayar: İki ruhlu kadın.

Hüseyin Cahit: Kavgam

A. Emin Yalman: Yaşasın Amerika.

Yahya Kemal: Mezeler ve içkilere dair.

R. Ş. Sirer: Musolini kimdir, faşizm nedir?

Peyami Safa: İspritizmacılık.

Recep Peker: (Bu zata bin sayfalık bir nutuk gönderilmiştir.)

Hasan Saka: (Kitap yerine bir hamsi gönderilmiştir.)

Necip Fazıl: Ben deli miyim? Molla Geylâni.

Ş. Günaltay: Namaz hocası.

Ahmed Demir: Asri İş kence usulleri.

4500 liralık öpücük

Bu da Marşal yardımı faslından mı?..

Geçen hafta İçelliler Balosuna memleketimizde bulunan Amerikalı artist Bn. Elaine Shepard başkanlık etti. Zaten bundan sonra bütün hayır işlerine buradaki Amerikalı kadınlar da karışacaklarmış. Acaba erkeklerinin giriştikler «şer işleri ni» unutturmak için mi dersiniz? Her neyse asıl mesele bu değil. O gece Bn. Elaine Shepard hayırseverliğini o kadar ileri götürmüş ki, yük sek himayesini kâfi görmiyerek, öpücüğünü de açık arttırmaya koymuş!

Bu da ne demek?

Bu haberi veren gazete şöyle diyor:

«Elaine Shepard'ın hususi busesi için saat 1,30 da açılan müzayede çok hararetli (!) olmuş ve Amerikan usuliyle yapılan arttırmadan sonra 4500 lira da buse kocasının üstünde kalmış ve karı koca öpüşmüşlerdir.» Bu radaki «hususi buse» lâfından bir şey anlamadık! acaba bayanın bir de umumi busesi mi var? Bunu her halde zebil gibi dağıtmak üzere kandil günlerimize saklamış olmalıdır. Ah şu Amerikalılar ne iyi insanlar değil mi?

Plâna uygun bir netice

Öpücük arttırması «Amerikan usulüne» göre yapılmış, bunun da ne biçim birşey olduğunu öğrenemedik. Yalnız netice cidden Amerikan varidir: 4500 lira da kocasının üsttünde kalışı! Şirin artistin sayın kocası, Türkiye'de Marşal plânını tatbike memur uzmanlardan biri olarak bulunmaktadır. Bundan ötürü maaşını ve tahsisatını Marşal plânı «İktisadi İş Birliği» faslından almaktadır. İş bu plân gereğince bize verilen paralar, amerikaya borcumuz yani bizim paramız olduğuna göre «öpücük arttırmasını artistin kocasına kazandıran 4500 papel de bizim kesemizden çıkmış demektir. Gerçekten Amerikan vari bir aksuvata!

Kökünden

Bölgesini ziyaret eden bir C. H. P. li köyün birinde ırgatları etrafına toplamış, demiş ki:

— Son savaş yıllarında, biliyorum; çok sıkıntı çektiniz Ama açık söyliyeyim, buna hiç de üzüldüğüm yok. Bu sıkıntıların çekilmesi lâzımdı. Muhakkak hepiniz için hayırlı olmuştur. Nasıl ki sünnet olan oğluma da acımam, Bağırsa ağlasa üzülmem. Çünkü yapılan iş kendi iyiliğinedir.

Bu sözleri dinliyen köylülerden biri dayanamamış:

— Ama beyim siz bizimkini kökünden kestiniz, demiş..

AMERİKAN YARDIMI

KÖYD

Haftanın Balonları

Hürriyet — Sürprizli bir bola.

Nuh — Süprizli bir yardımdan sonra iyidir. .

Cumhuriyet — Asılsız bir haber

Nuh — Aslı olanı göstersene!

Gece Postası — Hayvanlar arasında geçen 30 yıl.

Nuh — Göbeklilerden birinin hatıraları olacak.

Hürriyet — İki Amerikan muh zibi gelecek

Nuh — Zaten burada değiller mi idi?

Hürriyet — Tekel idaresinde aslan payı alanlar.

Nuh — esasen bütün kavga onun için değil mi?

Hürriyet — Guilinao'nun gizli ve ateşli hayatı.

Nuh — Bütün isterik kadınlara tavsiye olunur.

Cumhuriyet — Türkler soğuk harbe ehemmiyet vermiyorlar.

Nuh — Öyle ya, zatıalinizin tuzu kuru. Bir de bize sor.

Hürriyet — Takriri sukûn kanununa mı dönüyoruz.

Nuh — Çıkmamıştık ki dönelim.

Cumhuriyet — Kelimeler arasında 50 yıl.

Nuh — Bir senecik de halkın arasında geçirse idiniz.

Hürriyet — Fakir halka toptan fiyatına odun ve kömür dağıtılacak.

Nuh — Işit de inanma .

Vatan — Truman diktatörlere hücûm etti.

Nuh — İyi ki demokrat olduk. Yoksa bize de çatacaktı.

Vatan — Başbakan bir basın ahlâkının kurulmasını istiyor.

Nuh —Biz de bir politika ahlâkının.

Seçimler Yaklaşırken

— İktidarla muhalefet arasındaki mücadeleden ne doğacak dersin?

— İktidarla ademi iktidardan ne doğarsa o doğacak.

OKUYUCULARIMIZA

Kısa bir zamanda mevcudu kalmıyan eski sayılarımızı idarehanemizden aldırabilirsiniz.

Ne bolluğu?

Truman'ın 4 Ocakta söylediği nutuktan (A. P.) : Amerika milletlerarası sulh ve bolluk için çalışan devletlerin en ön safındadır.

1 Ocak (A. P.) Avrupaya silâh sevkiyatı artıyor.

Ne bolluğu için çalıştığı anlaşılıyor.

Amerikan yardımı kimlere ne getirdi?

C. H. P. ye — İktidar

Muhalefete — İktidarsızlık

Kodamanlarla Karaborsacılara — Lüks otomobil

Hanımlarına — Kürk mantolar

Evlâtlarına — Amerikada tahsil

Eşrafa — Traktör

Gazetecilere — Bol bol palavra

Halka — Sefalet ve İşsizlik.

(Neden Amerikan yardımı aleyhinde bulunulmadığını şimdi anladınız mı?)

1919-1950

(Baştarafı 1 incide)

rırken, bir yandan da bağımsızlığımızın Amerikan himaye ve hibelerile sigortalandığını söyliyen bu yeni mandacılar, eğer kendi avâzelerinin aksi sedasından başka bir cevap alamadıklarına bakıp, halkı görmez ve duymaz sanıyorlarsa, aldanıyorlar.

Atatürkün Amerikan mandacılarına verdiği şu susturucu cevabı biz unutmadık; onlar da hatırlarlar elbet:

«Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun istiklâlden mahrum bir millet, beşeriyeti mütemeddine muvacehesinde uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye kesbi liyakat edemez. Ecnebi bir devlet himaye ve sahabetini kabul etmek insanlık evsafından mahrumiyeti, aciz ve meskeneti itiraftan başka bir şey değildir. Filhakika bu dereceye düşmemiş olanların istiyerek başlarına bir ecnebi efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez... Nısfet ve merhamet niyaz etmekle millet işleri, devlet işleri görülemez, millet ve devlet şeref ve istiklâli temin edilemez. Nısfet ve merhamet dilenmek gibi bir prensip yoktur. Türk milleti, Türkiyenin müstakbel çocukları bunu, bir an hatırdan çıkarmamalıdır(*)»

. N U H

(*) Büyük Nutuk: 1927 baskısı, Sah. 9 ve 221.

Ölüm ticaretinin cilveleri

Silâh fabrıkatörleri bugün birleşmiş milletler kuruluna yaptıkları gibi o zaman ki milletler cemiyetine de kundak soktular · ve onu tesirsiz bir hale getirdiler

Birinci harbin sonunda milletler, bugünkü gibi, harbın yaralarını sarmağa koyulmuşlardı. Bir taraftan da yeni kurulmuş olan Milletler Cemiyeti harbi kanun dışı addetmeğe çalışıyor milletleri harp belâsından korumak için silâhların kaldırılması için tedbirler düşünüyordu.

Silâh fabrikatörleri bu büyük tehlike (!) karşısında derhal harekete geçtiler; bugün Birleşmiş Milletler Kuruluna yaptıkları gibi O zaman ki Milletler Cemiyetine de kundak soktular ve onu tesirsiz bir hâle getirdiler. İşte ele geçen vesikalara göre bu işin hikâyesi:

Silâh ticaretinin kontrolüne bile tahammülleri yok

1924 senesinde Milletler Cemiyeti Genel sekreterliği üye olan ve olmayan devletlere bir dâvetname göndererek milletlerarası silâh ticaretinin kontrolü hakkında karar almak üzere bir konferans toplamağa karar verdiğini bildirdi. Silâh imâlatının men'i veya kontrol edilmesi gibi geniş tedbirler de yoktu. Mesele sadece milletlerarası silâh ticaretinin kontrol edilmesi idi.

Silâh fabrikatörleri bu haber üzerine derhal Pariste bir toplantı yaptılar. Bu topantıyı Cenevredeki Silâh Kontrolü Konferansından üç ay evvel yapıldı.

Uzun konuşmalardan sonra Cenevredeki konferansı başarısızlığa uğratacak yegâne ümidin Amerikada olduğu neticesine varıldı. Çünkü bu konferansa iştirâke karar vermiş olan Amerika esasen Miletler Cemiyetine küserek ayrılmış bulunuyordu. Pariste toplanan ölüm tüccarları Amerikadaki meslektaşlarına başvurdular. Onlardan, Amerikan hükûmetini mızıkcılık çıkarmağa teşvik etmelerini istediler. İşte evvelki yazılarımızda adı geçen meşhur Amerikan Colt silâh fabrikasına yazılan mektup:

«Bizim menfaatimiz, tabii, silâhsızlanma hususunda umumi bir anlaşmayı önlemeği âmirdir. Binaenaleyh mevcut anlaşmazlıkları uzatmak için yegâne çare hükûmetinizi muvakkat komisyona delege göndermemeğe teşvik etmektir. Eğer hükûmetiniz muhakkak delege gönderecekse hiç olmazsa isimlerini geç bildirmek suretile işi geçiktirsin. Konferans şirketlerimizi müşkül bir duruma sokmuştur... Binaenaleyh hemen hükûmetiniz nezdinde icabeden teşebbüse geçerek bunu temin ediniz. Remington fabrikasından da ayni şeyi rica ettik.»

Ayni mektubu alan Amerikan Winchester fabrikası müdürü Vaşingtondaki adamına aşağıdaki tâlimatı veriyor:

«Hükûmetin Cenevredeki konferansa kimi göndereceğini bana hemen bildiriniz. Eğer delegeler kongre üyelerinden Tilson ile senatör Bingham olursa iyi olur. Her ikisi de askerdirler. Her ikisini de tanırım. Ben onlarla vaziyeti idare eder icab eden tâlimatı veririm.»

Mister Hoover'in gayretleri

Amerikan silâh fabrikatörleri nezdinde icabeden şekilde (!) teşebbüste bulundular. Sonradan Amerika Cumhurbaşanı olan o zamanki Ticaret Bakanı Hovver'i teşvik ederek Vaşingtonda bir toplantı yaptılar. Mister Hoover bu toplantıda hükûmetinin silâh kontrolüne iştirak etmeyeceğine dair ölüm tüccarlarına söz verdi.

Cenevre konferansına bir General, bir binbaşı ve Hariciyeden Dulles gönderildi.

Silâh sevkiyatile Dikiş Makinesi Sevkiyatı bir

İşte o zaman ki Amerikan heyetine dahil olan delegelerin mektuplarından bazı parçalar: (Bu mektuplar bilâhare Nye komitasının yaptığı incelemeler sonunda ele geçirebilmiştir.)

Heyetten Binbaşı Simons'ın Amerikan silâh fabrikatörleri mümessiline yazdığı 23 mayıs 1925 tarihli mektuptan: .

«Eğer Amerika ileri sürdüğü şartlarda ve bilhassa silâhların kontrolü hakkındaki anlaşmanın bütün devletler tarafından tasdik edilmedikçe tatbik edilmemesi hususundaki fikrinde israr ederse hiç olmazsa kendi neslimiz zarfında silâh ticaretini kontrol edildiğini görmiyeceğiz.»

Silâh fabrikatörlerinden Harrington Cenevreden, 26 Mayıs 1925 tarihinde şu mektubu Amerikadaki dostlarına yazıyor:

«Menfaatlerimizi korumak hususunda delegelerimize ve dışişleri Bakanımıza güveniyorum. Onların sayesinde Cenevre konfe

(Devamı 4 üncüde)

MEKTUP — Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Usta, Kardaş...

İşler kesat mı kesat, havalar yağışlı, kövde olsam ava çıkardım. İçim çekiyo ava çıkmayı, tevatir çekiyo... Bi çay içecek para buldum da avcı kahvasına gettim. Avcı kahvasında avcılar toplanıyo. Ne çifteler yapmış gâvuroğlu, gözün kapa, ataş et, vuruyo... Emme böylesi 500 lira. Kozanlı bi avcı var, adı Hanifi, bi parmağı kesik, Hanifi namında bu avcı, meraklı olduğu gözümden anlamış. Battalgazi zamanından kalma bir yedek çiftesi var; gel dedi, barabar avlanak. Dayanamadım gettik barabar. Yerler yapış yapış, yörüdük. Hanifi Tahsildar bi de ben.

Tahsildar köpeğinin adı emme böylesini heç görmedim, mübarek havada uçan kuşu kapıp getiriyo... Hanifi dedim, bana piyango vursa, Tahsildarı kaça satan Hanifi dedikine, dünyanın definesini dök sen önüme nâfile, Tahsildar benim ruhum, Korucu Zeynel carcurlu bi filinteye değişek dedi de -hemide Belçke malı- değişmedim Tahsildarı filinteye, sen ne diyon...

Doğrusun dedim, Tahsildar gimisini bulaman... Lâf ede ede şeherden, bahçelerden çıktıkkine, duman dağılıyordu, çok geçmeden Hanifi iki keklik vurdu demeğe kalmadan ben bir turaç, arkasından da bi tavşan vurdum. Hanifi, ben adamımı bilirim dedi; avcı adam bellidir; elinden gözünden sesinden bellidir, gereği kadar söyler, gereği kadar elini ayağını uzatır, benim bildiğim, avcı işte öyledir... Bak dedi Hanifi, yarım saat gettik ya, bura Mazlum ağanın mülkü, şo tepeden ötesi gayrı Refik paşaların... Bi saat yol tutar Refik paşaların tarlaları... Yolda köyler vardı, kövün tarlaları nere dedim? Hanifi yok dedi, bunca kövün tarlası yok gibi bişet. Kövün yanacında beş on tarla, o kadar; onlar da ağaların... Emme yarıcılık ederler dedi Hanifi; o da Refik paşaların canı isterse. Bu yıl makine aldılar paşanınkiler gayrı yarıcılara iş yok... Gide gide Refik paşaların mülkü bitti; bi ormana gelmişik; burası tece karşı köye kadarı, tarlalar pavlike sahibi Hacı Şevkinin, yeni almış, dedi Hanifi. Ormanın kenarında bi ağacın dibine çöktük. Hanifi ateş yaktı, iki turacı pişirtti, gözelcene yedik; kemüklerini sıyıra sıyıra, İşte böyle, dedi Hanifi, yarıcıyı böyle yir mal sahibi, o da canı isterse... Hacı Şevkinin mülküne Kervankonmaz kövü sahab olsa, ah bi sahab olsa, Kervankonmaz halkı güle dönerdi. Senemin iç urbası olurdu, ben ava çıkardım, haftada bir, çorçocuk doyardı. Hacı Şevkiden sona Mehmed paşaların mülkü de bi saat duttu, efendime söyleyim, doktor bilmem kimin tarlası güççükümüş, yarım saatte bitmedi bi yanı, Konşusu dalyan sahabı imiş, o da iki saat duttu... Köyler tarlaların içinde korkuluk.

Ne dersin bu işe usta? .

Veli YILMAZ .

ENDÜSTRİDE — İDAREDE HALKIMIZA BÜYÜK FAYDALAR SAĞLADI...

RADYO

Viskiler bedava Yaşasın Çukurova

Radyo — Şimdi sayın dinleyiciler, size Çukurovalılar gecesini vereceğiz (Birden radyoda bir gürültü başlar, kahkahalar, kadeh şıkırtıları, caz gürültüleri işitilir Yayık bir ses konuşmağa başlar) Becen hık, meşhur kıkım Dünyanın cecen büyük sanatkârı, Hık; Çukurovalılar çagırdı, hık, beni. Anlatacağım balcyu size eğleniyor... Millet... Hık Garsonn bir viski daha getir, hık, Viski çok, yaşasın Çukurovalılar, hık. Bakin dinleyin mikrofonun önünden geçenleri:

— Hello beybi

— Hello darling...

Şaşırmayın Çukurovalı bunlar, Hık

— Orrayt deyzi...

— Okey Feyzi...

Çukurovalıdır bunlar yâni.

— Ay lav yu kah kah kah ...

— Du yu lav mi vah vah vah...

Yâni zengin evlâtları bunlar, hık, okumuşlar, biliyorlar; Hık. Yuhhh vvay anamm, kızmışlar Çukurivalılar, hık. Amerikalı karı silifkelilere öpücük sattı diye. Hık. Sanki bizim de mezada çıkacak şeylerimiz yok mu diyorlar, hık. Ulan çekil oradan hergele, hık, ver bir kadeh daha, afferdisiniz bazı piçler itlik ediyorlar, hık, ağzımı bozacağım ama radyo bu çoluk çocuk dinliyor. Hık. Yaşa vire palikarya, ohhh. Sizin şerefinize çekiyorum sayın dinleyiciler, hık. Hani viski su gibi akıyor yâni, hık; iç içebildiğin kadar Yaşasın Çukurova Mezat başladı dinleyin:

— Ben göbeğimi mezata koyuyorum.

— Ben kat kat ensemi.

— Ben iki sıra altın dişlerimi.

— Ben metreslerimi.

— Ben de ırgadlarımı.

Bizde koyacak bir şey kalmadı ki sayın dinleyiciler! Hık, en çok para eden ırgatlar oldu. Üstünde kalan zatı, mikrofona çağırdım. Dinleyin, hık

— Ben ırgatların üzerinde kaldım Metresları nideceğim Irgat su istemez para istemez Üstelik de kazanırsun. Yaşa Çuhurovalı. Ver şundan bir viski.

Sayın dinleyiciler, iyi ki radyo kokuyu nakletmiyor, yoksa haliniz dumandı, hık, ööf. Şimdi en büyük şairimiz bir şiir düzmüş getirdi, okuyorum, Hık Aman üstad durg düşeceksiniz; Hık, üstad ta fazla kaçırmış galiba, hık, okuyorum.

Viskiler besbebdava
Yaşasın Çukurova

Yaşasın Be! Ver şuradan bir kadeh daha. Hık

Şimdi Hacıağa oğullarından Hık Çukurovalılara hitap edecek. Kendisine veriyorum, mikrofonu,

— Sayın hemşerilerim, biz burada sizin için eğeleniyoruh, hık Iflahımız kesiliyor, hep sizin için. Çukurovalılar eğlensin diye Hık... Hep bu vatanın evlâdı değelmiyuh. Hık. Yaşasın Çukurovalılar Hık. Midemi de fena bozdum galiba. Hepinize selâmlar, hık, ööff hepimiz kardaş degilmiyiz, hık; ööf. Irgatlara da selâmlar. Onlar da Allahın kulu Bööö... Oh, biraz açıldım. Siz de orada eğlenin bizim gibi, başım fena dönüyor.

Aman durun Beyefendi.

(Derken gürültü olur. Radyoda ses kesilir.)

Sadık Aldoğan'a gelen tehdit mektubu

Tarihi:
Lazım değil

Bayım
metresinizin hayatına kıymet veriyorsanız, 24 saat zarfında, Barbaros heykeli dibinde, bir boş konserve kutusu içinde yüz bin lira koymanız tavsiye edilir, akli halde...

(Baştarafı 1 incide)

sesini çıkarmadan sıvış git.

Aksi halde merdivenden inerken ayağın kayabilir, kapıdan çıçarken başına bir tuğla düşebilir, bir bisiklet sana çarpabilir... Sen bilirsin oğlumun hayatına kıyan sensin...

Bir Ahenkli

Dördüncü mektup:

Abdülhak Şinasi Beyefendiye:

Efendim,. Lebon'un pastalarını pek severim ne yazık ki bu pek mâsum ihtirasımın karşısına engeller çıkmakta... Ezcümle aidi para meseleleri... İnsan ruhunun derinliklerine nüfuz etmiş ince bir ruha, hassas bir zekâya sahib olan zatıâliniz, Lebon'dan uzaklaşmakla bütün gençlik hatıraların - dan, kısaca gençliğimden koptuğumu, kaybolmuş zamanın peşinden ayrıldığımı terkedildiğimi, mahvolduğumu kolayca anlarsınız... Anlamakla kalmaz acılarıma iştirak edersiniz, iştirâk etmekle kalmaz, yüz liralık bir istikrazı seve seve göze alırsınız elbette... Evet, meçhul kalmak istiyorum... Bir çiçek demetinin içinde yüz lira bulunacak, bu buket Gülhane parkındaki ilk aslanın pençeleri arasında bırakılacak. En nihayet pozar gününe kadar olur biter bu iş. Aksi halde bir tahlil laboratuvarında çalışan dostumdan bazı mayiler ve mikroblar tedarik etmem icabedecek. Pazar gününden sonra içeceğiniz ilk bardak suda veba mikrobu -evet veba- bulunacak, satın aldığınız ilk gazete uyuz mikrobları taşıyacak; yolda size sürtünecek bir zat; difterili olacak, çeşidli mikroplar sizi, zatıalinizi kovalıyacaktır... Biliyor mı bu sözler boş, bu ketle beraber yüz lira gelecektir.

Leboncu

Sayın Bay
Hususidir
Acele

Beşinci mektup:

Aziz Belediye Reisi,

Kimyager ve işsizim. Bana derhal iş bulmadığınız takdirde, sayın halkımızın içtiği suyu tahlil eder bu suyun ihtiva ettiği koli - basillerin cins ve miktarını gazeteler vasıtasile ilân ederim. Bu feci akıbeti önlemek için elinizden geleni yapacağınızdan şüphe etmiyorum.

Ali Süzgeç

Akif'in ölüm yıldönümü nasıl kutlandı?

(Baştarafı 1 incide)

rıp hafif sambaya kaçıyorlardı. Bu âyin bittikten sonra Edebiyat fakültesinden bir öğrenci musalla taşına çıkmış ve kasketini tersine çevirdikten sonra büyük Türk şairinin aşağıdaki şiirini okumuştur:

Çektirme ilâhi, bu kadar
zilleti - Amin
Velhamdül-illâhi Rabb -
il-Alemin

Bu sırada törene iştirak eden bazı kimya öğrencileri tarafından bilkimya elde edilen tütsü yakılmış ve gül yağı dağıtılmıştır. Bundan sonra bu gençlik hep beraber türbeye gitmiş yüzlerini gözlerini taşlara sürmüş ve imtihanlarını geçmek için birer mum adamışlardır.

Bu sırada camide hatim indiren hocalar da avluya çıkmışlar. İçlerinde bulunan Bayazıt imamı aşağıdaki duayı okuyarak törene son vermiştir:

— Elhamdülillah, elhamdülillah. Karnımız tok elhamdülillah, sırtımız pek El hamdülillah, işimiz çok Elhamdülillah.

Ey cemaat, Allah bizlere verilen paraları helâl eyleye. Okuyan ve okutan gençliğe din aşkı, spor aşkı, dans aşkı ihsan eyleye. Daha böyle nice nice ölüm yıldönümleri kutlamak nasip eyleye. Bizleri böyle cemeyleyen Şemsettin efendiyi, Halk partisine daimülkıyame hâkim eyleye. Eshabı Partiyanı âbat eyleye, apartımanlara sahip, milyonlara gark eyleye. İşbu cemiyetimizin inikadına sebep olan şairin eş'arını makbul, a:arını yeni şairlerin şerrinden masûn eyleye. Kendisi orada yattıkça geride âsarını okuyanlara sabrı cemil ihsan eyleye.

Cümlemize aklü fikir ihsan eyleye. Bugün yaptığımız âyini Cenabı Rabbülâlemin imtihanlarınızı geçmek için vesile eyleye. Profesörlerinizin gözlerini set reyleye ve sizlere çalışma dan bol bol numaralar ihsan eyleye.

Tıbbiyelilere safa, hukukçulara vefa mühendislere keka, edebiyatçılara cefa nasip ey.eye. Bilcümle müminatı üniversiteyanı Necip Fazılın şerrinden masun eyleye. Emro.unan matbaaları kırmak, gazeteleri parçalamak nasip eyleye.

Malikül mülk olan hazreti Allah aziz vatanımızı su h âfetinden masun ve mahfuz eyleye. Marşal plânını muvaffak eyleye. Truman kulunu iki cihanda aziz eyleye. Halkımızın dücar o duğu müzayakayı maliyede kendi sine sabrı cemil ihsan eyleye. Milletimize borçlarını eda eylemek nasip eyleye. Amin, âmin...

Ve tarümar ey'edigimiz iş bu inkilâptan sonra Atatürkün ruhuna elfatiha...

(Yüksek tahsil gençliğine mensup bazı öğrenciler Mehmed Akifi, inkilâpçı ve lâyik olması icab eden Atatürk gençliğine yakışmıyacak bir şekilde anmışlardır. Törende hazır bulunan bir arkadaşımız hâdiseyi anlattı. Müteessir olduk. Fakat, çok şükür ki bu törene pek az öğrenci iştirak etmiştir.

Gönül isterdi ki, bir şairin anma töreninde üniversiteli genç ,onun edebi kıymeti ve sosyal değeri üzerin de dursun ve yine üniversiteliye yakışır bir ilim anlayışı içinde hareket etsin.)

★ HİKÂYE ★

Yarıda Kalan Heykel

Mütevazi bir Avrupa şehrinde bir gürültüdür gidiyordu.

Devlet Başkanı ölmüştü. Herkes matem tutuyor, yalnız şehrin Belediye reisi telâş içinde...

Devlet başkanının yapılmakta olan heykeli bitmek üzere idi. Bu heykel onun mebus olması için bir nevi icazetti. Şimdiye kadar yapılan emekler boşa gidiyordu. Heykel için para toplamak, hele heykelin dikileceği yeri tayin etmek meselesi kolay halledilmemişti.

Şimdi ne yapacaktı. Yeni Devlet Başkanına da bir hülus temannahı çakmak lâzımdı. Bunun için şehrin ne parası, ne de meydanı müsaiddi.

Belediye reisi deyip de geçmeyin. Zeki bir adamdı. Halkın fakirliği ile kendi düşüncelerini telif etmesini becerecekti, nitekim becerdi de.

Herkesin nabzına göre şerbet vermek gerekti. İdara müdürü, dübara hikâyesini çok iyi biliyordu. Ama yeni başkanın şehrin neresinden hoşlandığını, romatizması olup olmadığını; güneşli mi, gölgelik bir yeri mi tercih edeceğini bilmiyordu.

Hem ecel bu. Başkan güzelim heykel biteceği zaman ölmüştü. Yeni Başkanın ömrü için elimizde senet yok ki işlerimizi ona göre ayarlıyalım.

Her başkan için bir heykel de yapamazdı. Yukarıda söylediğimiz gibi bu iş için şehrin ne parası ne de meydanı müsaiddi.

«Herkes sağlığında taltif edilmeli ki gözleri arkada kalmasın bu bir vatan borcudur» diyen belediye reisi aklında mebusluk, elinde merhum başkanın yarıda kalan heykeli bir zaman düşündü. Sonra bir ilham geldi. Şehir için heykel dâvasını kökünden hallediverdi.

Şimdi isterse haftada bir devlet başkanı değişsin; hepsinin heykelini iktidara geçer geçmez ve hususiyetlerine göre şehrin en münasip bir yerine dikebilecekti.

Belediye reisi artık müsterihti. Bunun için ne paraya, ne de geniş bir meydana ihtiyaç vardı. Bu usulle hem her başkanın heykeli istenilen yere dikilecek hem de şehir bir heykel müzesi olmaktan kurtulacaktı.

Bu büyük dâvayı halleden formül şu idi:

«Başı vidalı, kaidesi tekerlekli heykel.»

(5.4.947 taribli
Hakikat' ten)

ÖLÜM TİCARETİ

(Baş tarafı 3 cü sayfada)

ransından bir netice çıkmayacağına eeminiz.»

Nihayet Amerika: Silâh sevkiyatının dikiş makinası sevkiyatından farklı olmadığı tezini ileri sürerek konferansa kontrolün sadece bir ihraç permisi vermekten ibaret kalması fikrini kabul ettirdi.

Heyetten albay Taylor'un bu kararı üzerine 13 Ekim 1925 tarihinde bir ölüm tüccarına yazdığı mektupta aşağıdaki parçalar vardır:

«Cenevre Konferansı artık Amerikan silâh sevkiyatını kanunlaştırmış bulunuyor...

Binaenaleyh artık silâh fabrikatörlerimizin bitleşerek bir çok memleketlere silâh satmak için kredi açmaları lâzımdır. Polonya, Çekoslovakya, Yunanistan, Rumanya; Norveç; Danimarka; Finlândiya bizim için iyi pazarlar olabilir. Eğer silâh satışımız organize edilirse iki sene zarfında Avrupaya 40,000,000,000 dolar tutarında silâh satmak mümkün olacaktır. »

Ölüm tüccarları bayram ediyorlardı. Halbuki konferansa gidenler «halkın menfaatini korumağa gittiklerini» iddia etmişlerdi.

Diğer delegeler de aşağı yukarı Amerikan delegelerinin durumunda idiler: Onlar da Silâh Kontrolü konferansında kendi silâh fabrikatörlerinin gizli mümessilleri idiler ve böyle bir konferanstan da barış yararına bir netice beklemek abes olurdu.

Silâhsızlanma konferansı

Bugün «silâhları kaldırmak mümkün müdür» diye kime sorsanız size gayet tabii bir tavırla «Efendim milletlerin silâhlarını atmalarına imkân yoktur... Şimdiye kadar bunun için kaç kere teşebbüs edildi olmadı» der. Acaba bu sözleri söyleyen kimseler silâh fabrikatörlerinin, bu kanaati yerleştirmek için milyonlarca dolar sarfettiklerinden haberdar mıdırlar?

İnsanlar Silâhsızlanma konferansından evvel uzun bir müddet silâhların kaldırılması mümkün olduğuna pek âlâ inanıyorlardı.

Gizli Enternasyonal

Geçen harbin sonunda dünyayı saran silâhsızlanma heyecanı ve ümidi arasında bir kitap neşrolundu. Bu kitabın adı (Gizli Enternasyonal) dı. Bu kitabın mukaddemesinden bir parça:

«Bugünlerde herkes silâhsızlanmadan bahsedip duruyor... Fakat silâh imalâtının kaldırılmasından bahseden yok. Bu kitap, silâh imalâtının yasak edilmesi fikrini müdafaa eder. Sonra bir çok kimselere silâhsızlanma dâvasının niçin yürümediğini bütün çıplaklığı ile gösterir. Dünya, millî hudutlar içinde ve milletlerarasında silâhsızlanma ile mücadele eden bir kuvvetle karşı karşıyadır.

«Son on iki sene zarfında silâhsızlanma dâvası için çalışanlar, gazeteleri ve diplomatların silâhsızlanma konferansındaki durumlarını tetkik ettikten sonra gizliden gizliye çalışan bir kuvvetin muhalefetile karşılaştıklarını görmüşlerdi.

Bu kuvvet yalnız halkın silâhsızlanma dâvasının muvaffakiyetsizliğini sağlayan lâkaydisi ile iktifa etmez aynı zamanda bu faaliyetleri organize eder silâhsızlanma aleyhinde ajanslar, gazetelerle dünya çapında propaganda yaptırır, Milletlerarasındaki anlaşmazlıkları körükler. Her hangi bir memleketin zaferi ölüm tüccarlarını onları alâkadar etmez, onların gayesi silâh satmaktır. Silâh imalâtcılarının en korktukları şey barıştır. Harp çıktı mı şişer cemizler. Beşeriyetin deliliklerı ve aralarındaki geçimsizlikler onların yegâne geçim vasıtalarıdır. Dünyayı kana boyayan felâketler onlar için bir bayramdır... Biz harpte ölen bir neslin arkasından ağladığımız zaman onların en müreffeh oldukları zamandır. »

1927 de Cenevrede toplanan Deniz Silâhsızlanma konferansında Mister Shearer hâdisesi ölüm tüccarlarının bu gibi konferansları nasıl sabote ettiklerini bir kere daha açıkça gösterecektir.

(Devamı gelecek sayıda)

Sahibi ve bu nüshada yazı
işlerini fillen idare eden:
NAHİT ÜSTEMİR
İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Dizgi: ANIL Matbaası
Baskı: Debra Matbaası